

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Varför sitter vi på den här bänken?

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 26/10/2021

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Lassén-Seger, M. (2021). Varför sitter vi på den här bänken? Anna Höglunds *Didi och Gogo väntar på bussen* (Årets bok). *Hufvudstadsbladet, Bokextra*, 28. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201148708>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Årets bok 2021

Anna Höglund: *Didi och Gogo väntar på bussen*. Lilla Pirat, 2021

Med denna eminenta bilderbokisering av Samuel Becketts *I väntan på Godot* kan du gå på teater varje dag, rentav flera gånger. Bläddra förbi den sammetsröda teaterridån på försättsbladet och du möter grisarna Didi och Gogo som väntar och väntar, på en buss som kanske kommer någon gång, kanske aldrig.

Höglunds tolkning är fri men lyckas fånga originalpjäsens absurda humor och existentiella kärna förbluffande på kornet. I regn och sol, genom dag och natt fördriver vännerna tiden på busshållplatsens gröna bänk så gott de kan. De samtalar, tjafsar, kivas, grälar och blir sams igen. Gogo ängsligt frågvis: Varför sitter vi på den här bänken? Didi med mycket lite tålamod för vännens besvärliga frågor. För tänk om det inte alls finns någon buss och allt bara går ut på att vänta? Nog är det ju en himla tur då att de i alla fall har varandra. Ridå!

Glöm all ängslig ålderskategorisering av det här mästerverket. Tryck det istället i händerna på de – oavsett ålder – som antingen är lite för säkra på sin sak, eller de som inte räds konsten utan vill att den ska, som Lennart Hellsing så träffande påpekade, ”krasa mellan tänderna”.

Maria Lassén-Seger, bilderboksbesatt